

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen (kanteessa kyseessä olevien tavaramerkkien välinen sekaannusvaara).

CD-Contact Datan 17.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-18/03)

(2003/C 70/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

CD-Contact Data, kotipaikka Burglengenfeldissa (Saksa), on nostanut 17.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajaja J. K. de Pree ja asianajaja R. Wesseling.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa asioissa COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega-Nintendo 30.10.2002 tehdyn komission päätöksen (erityisesti sen 1 ja 3 artiklan) joko kokonaan tai osittain kantajaa koskevilta osin;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toimii viihdeohjelmistojen jälleenmyynnin ja kustantamisen aloilla. Vuoden 1997 huhtikuun ja joulukuun välisenä aikana kantaja toimi Nintendo-tuotteiden yksinmyyjänä Belgiassa ja Luxemburgissa. Komissio väittää, että kantaja teki sopimuksen ja/tai noudatti kilpailua rajoittavaa menettelytapaa Nintendon kanssa rinnakkaisviennin rajoittamiseksi.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että asiassa on rikottu EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa, tehty vakava virhe tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnissa sekä rikottu olennaisia menettelymääräyksiä, kuten perusteluvelvollisuutta. Kantajan mukaan komissio ei ole todistanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kantaja olisi tehnyt Nintendon kanssa sopimuksen rinnakkaiskaupan estämiseksi.

Kantaja väittää lisäksi, että asiassa on rikottu hyvän hallinnon periaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Tämän osalta kantaja vetoaa myös perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Kantaja toteaa, että komission on otettava sakkoa määrätessään huomioon kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus ja kesto. Kantajan mukaan komissio ei ole noudattanut näitä periaatteita, koska sillä ei ole mitään vakuuttavaa näyttöä siitä, että kantaja olisi tehnyt sopimuksen Nintendon kanssa, ja kantajan mukaan sen väitetty lainvastainen toiminta oli joka tapauksessa vaikutukseltaan paljon rajallisempi ja kestoltaan paljon lyhyempi kuin Nintendon ja tämän muiden jälleenmyyjien lainvastainen toiminta.

KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:n 22.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-20/03)

(2003/C 70/47)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH, kotipaikka Kahla (Saksa), on nostanut 22.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat M. Schütte ja S. Zühlke.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa Saksan liittotasavallan KAHLA Porzellan GmbH:lle ja KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:lle myöntämästä valtioneudesta (asia C 62/2000) 30 päivänä lokakuuta 2002 tehdyn komission päätöksen C(2002)4040 lopullinen 1 artiklan siltä osin kuin se on kantajalle vastainen;
- 2) kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin se koskee 1 kohdassa mainittuja toimenpiteitä
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Kahlssa, Thüringenissä sijaitseva posliinitehdas. Parhaan tarjouksen tehneenä sijoittajana se osti koneita, laitteita ja kiinteistöjä KAHLA Porzellan GmbH:n pesänselvittäjältä. Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että eräät KAHLA Porzellan GmbH:n ja KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:n hyväksi toteutetut toimenpiteet ovat valtiontukea, ja totesi, että ne ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Kantaja riitauttaa 2,5 miljoonan Saksan markan (DEM) suuruinen investointituen, väitteen mukaan vähämerkityksellisten tukien ja sellaisten tukien takaisinperimisen, jotka on myönnetty työpaikkojen luomiseen Arbeitsförderungsgesetzin (työllisyyden tukemista koskeva laki; jäljempänä AFG) 249 h §:n mukaisesti. Kantaja vetoaa EY:n perustamissopimukseen, yhteisön oikeuden peruseräkkeiden loukkaamiseen sekä ilmeisiin tosiseikkoja koskeviin virheisiin ja arviointivirheisiin.

Kantaja väittää, että investointituen ja AFG:n 249 h §:n perusteella myönnettyjen tukien takaisinperiminen on EY:n perustamissopimuksen vastaista. Investointituki on myönnetty hyväksytyyn ohjelman mukaisesti ja AFG:n 249 h §:n alaan kuuluvien tukien osalta komissio on nimenomaisesti todennut vuonna 1994, etteivät ne sisällä tukea. Molempiin tapauksiin oli näin ollen sovellettava olemassaolevia tukia koskevia sääntöjä. Komissio ei päätöksessään kuitenkaan pitäytynyt ainoastaan tarkastamaan, oliko ohjelmien ehtoja noudatettu: se sovelsi jälkikäteen tiukempia ehtoja kuin mitkä sisältyivät näihin ohjelmiin tai mitkä oli asetettu tuen myöntämisen ehdoiksi. Komissio rikkoi siten EY 87 ja 88 artiklaa sekä oikeusvarmuuden periaatetta.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio loukkasi perustavanlaatuisia oikeusvarmuuden periaatetta, kun se ei ottanut huomioon sitä, että sen julkistettua investointitukiohjelman hyväksymisen ja AFG:n 249 h §:n säännökset Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä se ei voi käyttää riidanalaisessa päätöksessä tiukempia ehtoja. Kantaja tukeutuu myös siihen, että molemmat ohjelmat toteutettiin komission julkistamassa ja hyväksymässä muodossa. Takaisinperimistä koskeva määräys on ilmeisen lainvastainen.

Kantaja väittää myös, että komission toteamuksia rasittavat olennaiset tosiseikkoja koskevat virheet ja useat ilmeiset arviointivirheet. Ensimmäinen arviointivirhe oli pitää kantajaa vaikeuksissa olevana yrityksenä. Vähämerkityksellisten tukien takaisinperimiseen liittyy myös merkittäviä ja ilmeisiä tosiseikkoja koskevia virheitä. Kantaja ei ollut hyötynyt eräistä

mainituista toimenpiteistä. Sellaisten tukien takaisinperiminen, joita ei ole myönnetty, on selvästi aineellisen oikeuden vastaista.

Antonio Aresun 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-24/03)

(2003/C 70/48)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Antonio Aresu on nostanut 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Sergio Diana.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa seuraavat kaksi päätöstä:
 - a) nimittävän viranomaisen 29.8.2002 tekemä nimenomainen päätös, joka sisältyy T. Lennonin 2.9.2002 päivättyyn kirjeeseen D(2002)687, joka vastaanotettiin 4.9.2002, ja jossa ilmoitetaan, ettei kantajan hakemusta avoimeen virkaan COM/059/02 hyväksytty sekä todetaan, että virkaan on nimitetty M. Scannell;
 - b) nimittävän viranomaisen 17.1.2003 tekemä hiljainen päätös, jolla se hylkäsi kantajan 17.9.2002 tekemän valituksen edellä mainitusta päätöksestä;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja riitauttaa sen, ettei hänen hakemustaan terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston yksikön päälliköksi hyväksytty.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi riidanalaisen päätösten perustelujen puuttumiseen, ja tämän perusteella henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan rikkomiseen.